

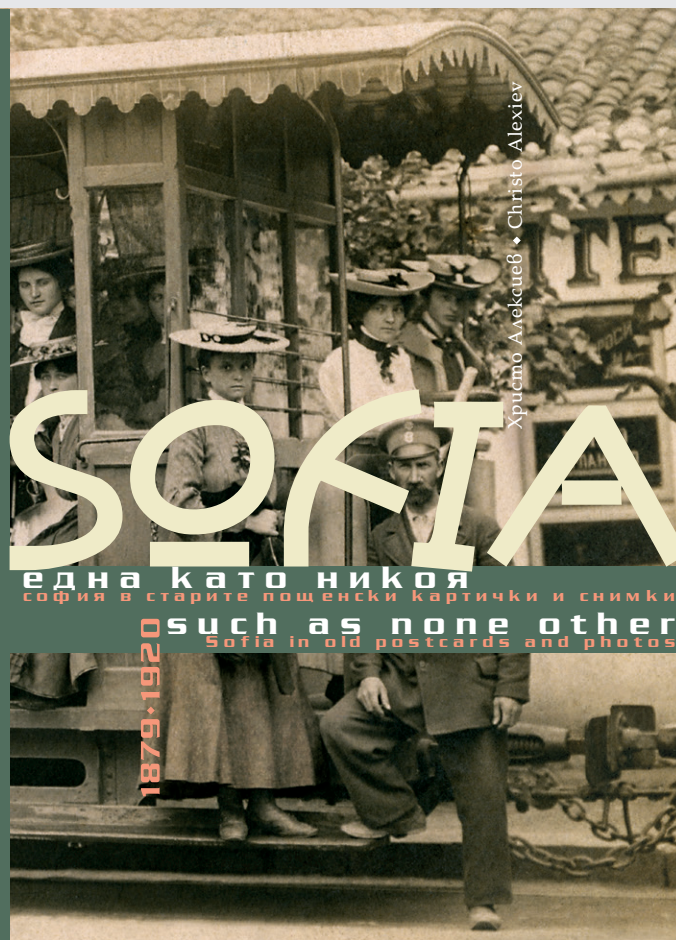
ЕДНА КАТО НИКОЯ.

София в старите пощенски картички и снимки

Автор, съставител и художник
Христо Алексиев

Христо Алексиев 1879 • София • 1920 Christo Alexiev

Христо Алексиев • Christo Alexiev

Чувството ми за красотата и хармонията, непримиримият ми свободен дух, наследен от моите родители, и откровенията ми на художник-постановчик и графичен дизайнер, удостоени с много награди, отдавна определят моята любов към старата ни столица София.

Творчеството не е избор, то е живот и същият и създава фантазията на творец, а не на публиката. Винаги да вървя в краката и аз съм убеден, че светът ще бъде истински щастлив само когато всички хора ще имат души на художници.

В моята книга "Една като никоя" се опитвам да нарисувам една красива приказка за родния ми град София, в която да извая образ на щастлив стар българин, израснал от европейското му самонастроение. Разказът ми започва от първите години след Освобождението на многолюдна София. С почит и уважение към коронованите софийци възвращавам нравите и обичаите на нейните жители, забравените личности, пастри и подвиги живот на улиците, сградите, заведенията, бита и културата на тогавашното общество.

Не знам дали мога да кажа, казвам си и представям, или това е мой краен сън, в който реални и нереални хора и къщи съжителстват в едно съвършено съзвучие. Дали съм се докоснал до това съзвучие, което е постигнато с общата между хората, живели много преди мен, или къщите и хората, доброто и злото, цветното и монохромното ще остане в моя сън? Но фактът, че този албум е пред Вас, ми кара да вярвам, че съм се сблизил.

Доста чистотата, преди да отворите албума "София в старите пощенски картички и снимки", спри за миг, отпуснете крака назад, задръжте мислите си и се поклонете пред изчезналата красота на Стара София.

Поклон и приятна разходка!

My sense of beauty and harmony, my free and implacable spirit inherited from my parents and my works as a poster painter and graphics designer, honored with quite a number of awards, have long since defined my love for our old Bulgarian capital city of Sofia.

Artistic creation is not a matter of choice. It is our very life and destiny; hence an artist's fantasy has no bounds. For an artist all things are beautiful and I am convinced that the world would be a genuinely happy place only if all human beings had the souls of artists.

In this album entitled *Such as None Other* I have attempted to paint a beautiful fairy tale of Sofia, my native city, to evoke the image of the happy old Sofia. It is up to the expression of his European self-awareness. With a feeling of awe and respect for those native old-timers I have tried to restore to life their manners and customs, the forgotten personalities, the colorful bustle of the streets, buildings and public places, the ways and the culture of society of that time.

I do not know whether my Sofia has been such as I imagine it to have been, or if it is merely a beautiful figment of my imagination in which real and surreal people and houses coexist in perfect harmony. Whether I have come to partake of this harmony, made up of the affectionate relations between human beings that have lived long before me, or whether the houses and the people, the good and the evil, the colorful and the white-and-black will remain only in my dream? Be that as it may, the tangible fact is that the album is in the reader's hands and this makes me aware that I have woken up. Dear reader, before opening this *Sofia in Old Postcards and Photos* album, do pose for a moment, take a step back and stop your thoughts to pay homage to the vanished beauty of Old Sofia.

Let us bow down and then have an inspiring walk!

Суперобложка

ЕДНА КАТО НИКОЯ

София в старите пощенски картички и снимки
(1879-1920)

Българска. Първо издание

© Христо Алексиев, автор
© Христо Алексиев, съставител
© Христо Алексиев, графичен дизайн
© Никола Георгиев,
Нигрита и Филип Дейвис, преводачи

SUCH AS NONE OTHER

Sofia in old postcards and photos (1879-1920)
Bulgarian, First Edition

© Christo Alexiev, autor
© Christo Alexiev, compiler
© Christo Alexiev, graphic design and layout
© Nikola Georgiev,
Nigrita and Philip Davies, English translation

ISBN 123-456-78912-1-7

В памет на моите родители
Мария Алексиева и Марин Алексиев
със синовна признателност и обич
посвещавам

Dedicated to the memory of my parents,
Maria Alexieva and Marin Alexiev,
in filial gratitude and love

една като никоя
софия в старите пощенски картички и снимки
Колекция на художника Христо Алексиев ♦ Collection of artist Christo Alexiev
such as none other
Sofia in old postcards and photos

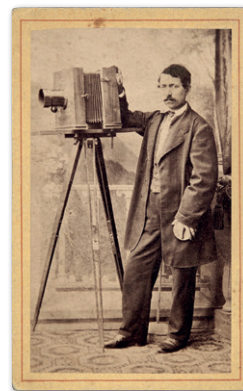
София] 2017[Sofia

Преклонението и възторга от духа и красотата на някогашна София, от всичко топло и сърдечно, определяло бита на хората и техните отношения в старата ни столица, наследих от моите прекрасни родители Мария и Марин Алексиеви. Те отдавна се сляха с тишината на вечността, но любовта им към красивите обикновени неща, съхранили паметта на нашия град, и днес определя смисъла на моя живот.

КРАСИВИ КРИЛАТИ КАРТОНЧЕТА

В миналото нас ни няма и затова то е вечно.
Антон Павлович Чехов

Фотографът Анастас Николов Карастоянов, основател на българската фотография, Белград, 1863 година. • Оригинална фотография – твърда снимка: „А. Н. Стоянович, фотограф, Н. С. Княз Сръбског у Београду, Прeko пута од Чита.лиште“.

Photographer Anastas Nikolov Karastoyanov, founder of Bulgarian photography, Belgrade, 1863.
• Original photograph – on stiff card: A.N. Stoyanovich, photographer to H.R.H. the Serbian Prince in Belgrade. Across the street from the Community [Reading-Room] Centre.

Винаги ми е било интересно умозрително да се оглеждам в миналото и да си представям как е било там в действителност. Споменът, съхранил яркостта на мига, е пространството, в което ние продължаваме да живеем и във вечността. Както казва един мой познат философ, нещо в паметта ни се „носи“, друго е „изпуснато“. Нашите спомени като че ли стоят подредени в паметта ни в готовност да бъдат позвани.

Увлякох се да събирам и изучавам стари пощенски картички и снимки от София, за да възкреся хронологически изчезналото лице на столицата, като му върна усмивката на миналото. Оттук се роди желанието ми да извърша пътешествие във времето, попадайки сред изоставените от човека пространства – там, където времето се е спряло. Искаше ми се да остана насаме с него, да изключя съзнанието си, да го почувствам и да го споделя със собствените си усещания, със собствената си естетика.

И така, със забравените пощенски картички – тези изцяло документи на времето, този свят остана с мен. Той вечно ще пребивава в изображенията на паметта ми като паметник на духовното и професионалното единство, като обяснение в любов на старата ни столица.

През 1839 година вестник Leipzig Anzeiger заклочава с медии патос, че „желанието да се фиксират бягащите мигове от живота е светотатство. Бог е създал човека по свое подобие, а това, което е сътворил, не може да бъде уловено от никакъв измислен от човека апарат. Изобретението, което някакъв французин от Париж се старае да лансира, е „дяволско дело“. „Французинът от Париж“ е офицерът от Почетния легион и художник Луи Жак Манде Дагер, който през същата година е оповестил нов способ за възпроизвеждане на действителността в зрителна форма, наречен по-късно на негово име „дагеротипия“. Така той успява най-после да замени четката със светлината и да осъществи огромната амбиция на художника да застави светлината да рисува вместо него, което довежда до възникването на фотографията. За кратко време от оригинално техническо откритие тя се превръща в един от символите на съвременната цивилизация. Първият българин, запознал се с дагеротипията през 1839 година, е Атанас Йованович (1817-1899) от Враца. Той е изучавал литография и гравюра върху мед и стомана във Виена, а по-късно фотография в ателието на Анастас Николов Карастоянов (по това време А. Н. Стоянович) в Белград.

Много често ние пренебрезваме имената на фотографите, пренесли историята на столицата ни върху пощенските картички. Но именно те откряват вратата към миналото, към необикновената, одухотворена, възбуждаща и трогателна София.

Така фотографията и по-късно широкото ѝ приложение в пощенската картичка като образен документ става основен източник на познание и масова информация, мощно средство не само за научно-историческо, но и за естетическо възприемане на действителността.

Първите фотографии „светлописци“ в България са завърналите се в София Анастас Карастоянов от Белград и Тома Хитров от Букурещ, който със съдружника си оптам Тодор Факиров открива „Славянска Светлописница Т. С. Хитров и С-жие (в България)“. През 1880 година в София „Срешто Александровската градина, между Воинишка и Рилска улица“ Тома Хитров заедно с чеа Йосиф Буреш отваря „Славянска Фотография Т. Хитров и И. Буреш“. Те, заедно с някои руски военни фотокореспонденти, са автори на първите снимки на стара София.

Основоположникът на „династията“ Карастоянови, бащата Никола Карастоянов (1778- 1874), е учител, възрожденски печатар и книгоиздател, който открива печатница в Самоков през 1828 година. Като родоначалник на българската ксилографска школа той изучава шампарството и книгобезното дело при Рилските дамаскини. Отпечатва шампи (дърворези) на много светци, между които Св. Иван Рилски и Св. Св. Кирил и Методий. През 1833 година издава в Белград „Часослов“, а в Крагуевац

Фотография на семейство Карастоянови. Омаляно надпис: Raina Karastoyanova с дъщеря си Виктория (Vita), Иван Карастоянов, Мария Сарафова, Димитър Карастоянов, генерал Иван Сарафов – участник в детронизацията на Княз Александър I Батенберг. Седналият в средата: д-р Стефан Сарафов. • Оригинална фотография – твърда снимка: БРАТЯ КАРАСТОЯНОВИ, Срещо съборната Църква, 1883 година.

Photograph of the Karastoyanov family. From left to right: Raina Karastoyanova with her daughter, Victoria (Vita), Ivan Karastoyanov, Maria Sarafova, Dimitar Karastoyanov, General Ivan Sarafov, participant in the dethronement of Prince Alexander I Battenberg, Sitting in the centre: Dr Stefan Sarafov. • Original photograph – on stiff card: 'KARASTOYANOV BROTHERS, Opposite the Cathedral Church', 1883.

Домът и фотографското ателие на придворния фотограф Иван А. Карастоянов. Улица „Самоковска“ №929 (старата улица „Кафене Баша“), около 1885 година. На заден план в двора пред ателието: Иван и Райна Карастоянови с дъщеря им Виктория. • Оригинална фотография. Home and photographer's studio of court photographer Ivan A. Karastoyanov. 929, Samokovska Street (the old street 'Kafene Bashi'), circa 1885. In the rear, the courtyard in front of the studio, Ivan and Raina Karastoyanov with their daughter Victoria. • Original photograph.

Фотографът Иван Анастасов Карастоянов (1853-1922). • Оригинална фотография – твърда снимка, Димитър А. Карастоянов. Photographer Ivan Anastasov Karastoyanov (1853-1922). • Original photograph – on stiff card, Dimitar A. Karastoyanov.

– „Буквар или начално учение“ и „Житие на Св. Харалампий“. Незовият син Анастас Николов Карастоянов (1822-1880) се счита за основател на българската фотография. Фотограф и художник, зоограф и гравьор, той заминава за Белград да купува букви, открива фотоателие и остава там почти двайсет години. През 1863 година Анастас Карастоянов фотографира сръбския Княз Михайло Обренович и е назначен за придворен фотограф под името Анастас Стоянович („А. Н. Стоянович, фотограф, Н. С. Княза Сръбског у Београду, Преко пута од Читалиште“). В Белград от 1867 до 1876 година той прави съхранените се до наши дни уникални фотопортрети на „всички велики мъже на нацията“: Георги С. Раковски, Васил Левски, Стефан Караджа и Видул Странски, Панайот Хитов, Любен Карабелов и други, повечето участници в Първата и Втората Българска легия. След завръщането си от Сърбия се установява в София. Тук през 1878 година Анастас Карастоянов открива „Фотографско заведение КАРАСТОЯНОВА, София, Алабинска улица №23“ в съседство със Съборната църква „Свети Крал“ (Света Неделя). След смъртта му през 1880 година двамата му сина Иван и Димитър продължават да работят заедно в същото фотоателие (от 1880 до 1894 година) под фирмата „Братия Карастоянови, София. Всеко право се запазва“. По-късно всеки от тях създава собствено фотостудио. Дело на пионерите-светлописци Карастоянови са и първите прецизно фотографирани и изцяло оформени „крилати картончета“ от София и родния им Самоков.

Иван Анастасов Карастоянов (1853-1922) получава първите си познания по фотография при своя баща Анастас Карастоянов в Белград и специализира във Виена. Той фотографира Левски и Димитър Обич по време на процеса в София през 1873 година. През 1896 година открива свое фотоателие на улица „Самоковска“ 929 (бившата „Кафене Баша“), по-късно улица „Граф Игнатиев“ 14. Като придворен фотограф получил привилегията да нарече ателието си „Първо“, той снима Княз Фердинанд I и някои негови пътувания из страната, както и членове на царското семейство. Иван Карастоянов е и първият репортажен фотограф. Той документира откриването на Първото Пловдивско изложение (1892), тържествата по случаи 25-годишнината (1902) и 30-годишнината (1907) от освобождаването

Battenberg and Prince (Tsar) Ferdinand I. The second part spans the period from 1920 to 1943 under the reign of Tsar Boris III. In both sections the Church of St. Sofia, which has given its name to the city, marks the starting point of my tour. Wandering across the years, in both sections I have traced the evolution, formation and transformations of romantic old Sofia of the National Revival period and its rise to the status of European capital city.

To conclude, in the present essay, Sofia in Old Cards and Photos, I too am offering the reader "windows to the unexpected" yet not to make him cast a backward glance to the past but rather to turn his attention inward by reminding him of an ancient Chinese dictum: "You cannot lose what really belongs to you even if you throw it away." ♦

Christo Alexiev
2007-2016, Sofia-Vienna-Sofia

„София-Булевард Мария Луиза“.
• Пощенска картичка: Издание „Еклеръ“ №42.

„Sofia – Maria Louiza Boulevard“.
• Postcard: Published by 'Eclair' №42.

Реклама на „Фотолaborатория и издателство „Еклеръ“ за: Илюстрирани картички, изгледы и др. Предлага се албум за снимки от „Вашия“ град по избор.

Advertisement of 'Eclair Photolaboratory and Publishers' for: picture postcards, views, etc., Sofia, 13, Sveta Nedelya Square. An album of photos of 'Your' city at the client's choice was on offer.

14| Църквата „Света София“. • Издание на Т. Чижев, София, преди 1900.
The Church of Saint Sophia. • Publication by T. Tschirpeff, Sofia, before 1900.

15| Двоен изглед на църквата „Света София“. • Издание: Н. П. 713, около 1900.
Double view of the Church of Saint Sophia. • Publication: N.P. 713, circa 1900.

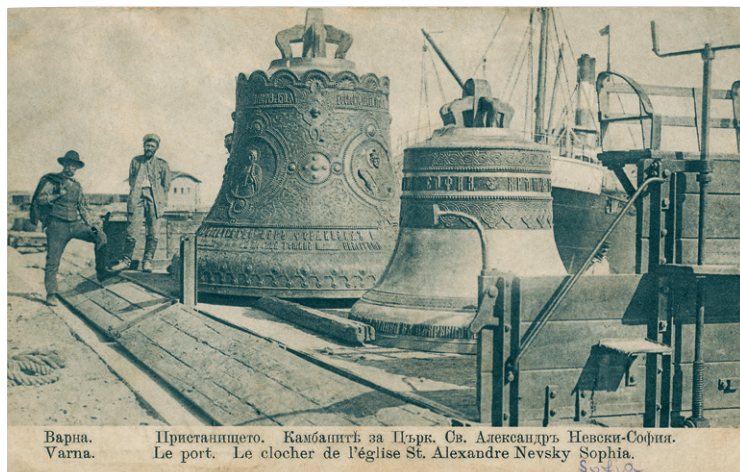
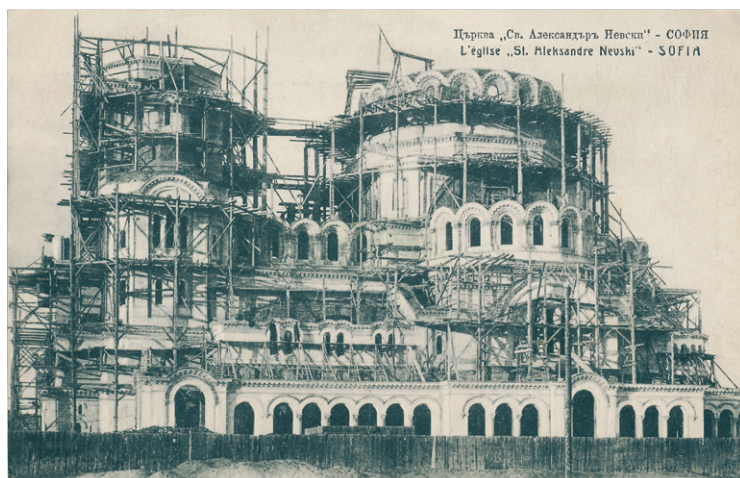
16| Църквата „Света София“ с пожарната наблюдателна кула. • Edition Tschirpeff, Sofia – J. S. Nbg, около 1901.
The Church of Saint Sophia and the fire watchtower. • Edition Tschirpeff, Sofia – J. S. Nbg, circa 1901.

17| Църквата „Света София“. • Ръчно оцветена оригинална снимка – пощенска картичка. Издание: M. Weber, Sofia и Rustchuk, около 1908.
The Church of Saint Sophia. • Original hand-coloured photograph – postcard. Publication: M. Weber, Sofia и Rustchuk, circa 1908.

18| Църквата „Света София“ от улица „Московска“, около 1910.
The Church of Saint Sophia viewed from Moskovska Street, circa 1910.

19| Панорама на София с църквата „Света София“, около 1900.
Panorama of Sofia with the Church of Saint Sophia, circa 1900.

1871 Храм-паметникът „Свети Александър Невски“ е наречен на Великия Московски княз, патрон на Царя Освободител Александър II. Камбанарията над главния вход е най-високата на Балканския полуостров. Църквата „Свети Александър Невски“ в строеж. • Издание на Ив. Д. Бажаров – София, около 1910.

Saint Alexander Nevsky Memorial Temple was named after the Great Moscow Knyaz, patron of the Tsar Liberator, Alexander II. Its bell tower above the main entrance is the tallest on the Balkan Peninsula. The Church of Saint Alexander Nevsky under construction. • Publication by Iv.D. Bajdaroff-Sofia, circa 1910.

1881 Камбаните за „Свети Александър Невски“, докарани от Русия на бариеското пристанище. • Edition Veltscheff, около 1906.

1891 Куполите на „Свети Александър Невски“ в строеж. Големият е с диаметър 16 метра. • Оригинална фотография, около 1910.

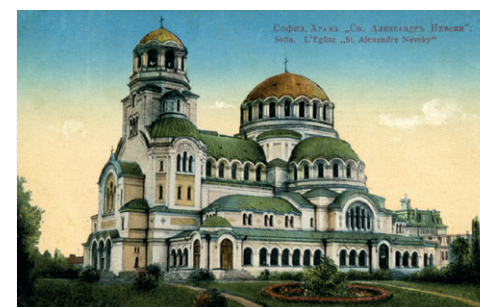
1891 The domes of Saint Alexander Nevsky under construction. The largest has a diameter of 16 metres. • Original photograph, circa 1906.

1891 Църквата „Свети Александър Невски“ пред завършване. • Издание на Т. Ф. Тичеф, около 1912.

1891 The Church of Saint Alexander Nevsky before completion. • Publication by T.F. Tschepff, circa 1912.

1891 Храмът „Свети Александър Невски“. Величествената петкорабна кръстокуполна базилика на площ 3170 квадратни метра, побираше 5000 души, е дело на руския императорски архитект Александър Н. Пומרанцев. • Издание Ив. Д. Бажаров – София, 1913.

Saint Alexander Nevsky Temple. The magnificent five-nave, cross-domed basilica, occupying an area of 3,170 square metres and capable of accommodating 5,000 people, was designed by the Imperial architect Alexander N. Pomerantsev. • Published by Iv.D. Bajdaroff – Sofia, 1913.

131| Петъчният пазар на площад „Баня Баши“. Автентичната постройка на шопските носии, накити и шевици е възрождаваща голямата майстори на четката Антон Митов и Иван Мърквичка. На заден план: Градските хали, изградени по проект на архитекта Наум Торбов. Над главния вход е релефно изпълнен столичният герб от художника Хараламби Тачев. В часовниковата кулчица още не е монтиран часовникът с троеци циферблат.

•Фотография от стъклени позитиви, 1909.
The Friday market in Banya Bashi Square. An authentic wealth of colour of Shoppe costumes, adornments and embroideries, inspired those great masters of the brush, Anton Mitov and Ivan Mrkvička. In the background: the City Market Hall, designed by architect Naum Torbov. Above the main entrance, the capital's coat of arms is executed in relief by the artist Haralambi Tachev. The clock's triple face is not yet mounted in its turret. •Photograph on glass plate positive, 1909.

132| Пазарът на площада през банята. •Детайл от стереофотография: „Книгоиздателство и учебни помагала Хр. Г. Данов – Пловдив“.

The market in front of the Baths. •Detail from the stereo photograph: 'Book-publishing and Teaching Aids Hrg.G. Danov – Plovdiv'.

1461 Възпоменателна пощенска картичка за Н. Ц. В. Княгиня Мария Луиза (1870-1899) с „Последните ѝ думи към Н. Ц. В. Княза: „Аз умирам, но винаги ще бъда с Тебе и отгоре, отъ небето ще бда за България, за Тебе, за децата и за Българското Дело“, а към Н. Ц. В. Престолонаследника: „Когато едн ден и ти бъдеш повикан за царуване, гледай да бъдеш примерен господар“, 1899 година.

Commemorative postcard in memory of HRH Princess Maria Louisa (1870-1899) with "The last words to HRH the Knyaz: "I am dying, but I will always be with You and, from above, from Heaven, I will watch over Bulgaria, over You, the children and the Bulgarian cause", and to HRH the Heir to the Throne: "When, one day, you will be called to reign, try to be an exemplary master", 1899.

1471 Ковчег на Н. Ц. В. Мария Луиза и траурните вени, свес висането им в Пловдивската католическа църква „Свети Лудвиг“, построена от брашовския майстор Иван Боянин през 1861 година. • Издание: „Печел“ на Луи Бейзешек в Пловдив, около 1899.

HRH Princess Maria Louisa's coffin and the funeral wreaths after they were laid inside Plovdiv's Catholic Church of Saint Louis, built by the Bratsigovo craftsman Ivan Boyanin in 1861. • Published by "Pchel" [Bee] bookshop of Louis Bezenšek in Plovdiv, circa 1899.

1481 Саркофагът на покойната Княгиня Мария Луиза в католическата църква „Свети Лудвиг“, Пловдив. • Издание: „Петр Ив. Каравелов“ – 28, около 1905.

The sarcophagus of the deceased Princess Maria Louisa in the Catholic Church of Saint Louis, Plovdiv. • Publication: Petr Iv. Karavelov – 28, circa 1905.

1491 Пощенска картичка „За Въспоманение на добрата Първа-Българска Княгиня Н. Ц. В. Мария Луиза, род. на 5-и януарий 1870 г., пом. 19 януарий 1899 год.“. • Издание: „Иван А. Карастанов, Придворни фотограф“.

Postcard "In Commemoration of the good First Bulgarian Princess HRH Maria Louisa, b. 5th January 1870, d. 19 January 1899". • Publication: Ivan A. Karastanov, Court Photographer.

1501 Траурна пощенска картичка за Княгиня Мария Луиза. Художник Харалампи Тачев (1875-1944). • Печат: „Лит. Ст. Щербанов, София“, около 1900.

Mourning postcard in memory of Princess Maria Louisa. Artist Haralampi Tachev (1875-1944). • Printer: Lit. St. Stabanov, Sofia, circa 1900.

1931 Ръчно оцветена панорамна фотография
на улица „Търговска“ и булевард „Дондуков“.
• Издание: „Ivan D. Bajdaroff“, 1910 година.
Hand-coloured panoramic photograph of
Targovska Street and Dondukov Boulevard.
• Publication: Ivan D. Bajdaroff, 1910.

София. Търговска улица.
Sofia. Rue Targovska.

Ivan D. Bajdaroff.

Гарата на Ст. София. — Gare de ville de Sophia.

Мили ми татко,
Както на всички мои на тебе изпращам една
картина. Мили ми татко ти си идеш на
вуйко. Аз съм с теб по нещата. Като дайш
на сватбата на Рина, аз те видя в твоя
улицата за мила всички делята. Дай ми
мил ми: брато. В. Дим. 11.11.1904

Гара София. — Bahnhof.

Правилното на софийската гарата. Тук са офицерите от Одрин.
Le passage à la gare de Sofia des officiers lors l'acte de l'armistice.

1131 Изглед от гарата на столица София с предгаровия площад, приемното здание и главния вход. Зградата е проектирана от архитект Адолф Колар и инженер Богдан Прошек. „Първата локомотивна свръзка се раздала тук на 6 ноември 1887 година“.

•Издание на Т. Читев, София, около 1908.
View of the railway station of the capital Sofia with the station square, the waiting-room building and the main entrance. The structure was designed by architect Adolf Kolář and engineer Bogdan Prošek. The first locomotive whistle blew here on 6 November 1887.
•Publication by T. Tschijeff, Sofia, circa 1908.

11311 Гара София. •Edition Alex. Georgieff, Gare Sophia, около 1905.

Sofia Railway Station. •Edition Alex. Georgieff, Gare Sophia, circa 1905.

11341 Посрещане на пленените турски офицери от Одрин на Софийската гара. •Издание Ив. Д. Баждаров – София, 1913 година.

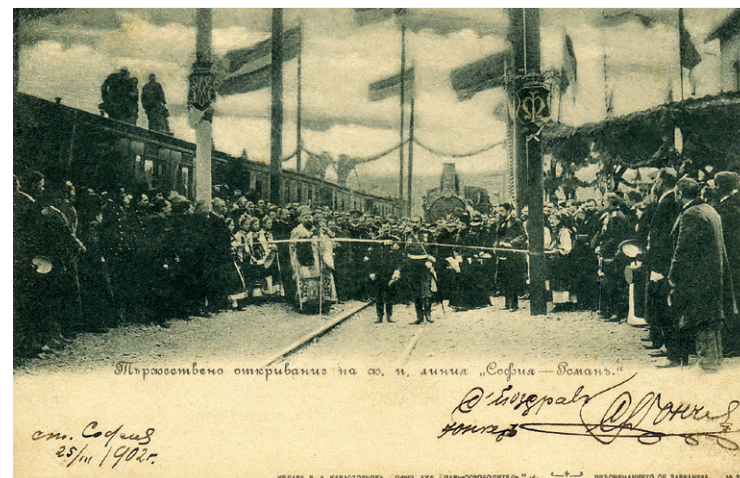
Meeting the Turkish officers taken captive in Edirne at Sofia railway station. •Published by Iv.D. Bajdaroff – Sofia, 1913.

11341 Тържествено откриване на железопътната линия „София-Роман“ на 20 февруари 1897 година. Княз Фердинанд I прерязва триколорна лента със златни ножици в присъствието на неговия гост, сръбския крал Александър I. •Издание Д. А. Карастоянов, София, Биз. „Цар Освободител“ 14. Преснимането се забранява, около 1902.

The inauguration of the 'Sofia-Roman' railway line on 20 February 1897. Knyaz Ferdinand I cutting a tricoloured ribbon with golden scissors in the presence of his guest, King Alexander I of Serbia. •Published by D.A. Karastoyanov, Sofia, 14, Tsar Osoboditel Blvd. Copying is prohibited, circa 1902.

11361 Трамвайните коли по първата единична линия „Гарата-Игнатиев“. Началната спирка е гара София, а последната – улица „Граф Игнатиев“, изградена от Английското консулство. •Издание: П. Д. Г. 29, около 1901.

Tram cars on the first single line, The Station – Ignatiev. The departure point was Sofia Station, while the terminus was in Graf Ignatiev Street, not far from the British Consulate. •Publication: P.D.G. 29, circa 1901.

Първооткриване на ав. л. линия „София-Роман“.

от София
25/11/1902.

В. Димитров
Иван

ИЗДАВА Д. А. КАРАСТОЯНОВ. СОФИЯ, БИЗ. „ЦАР ОСВОБОДИТЕЛ“ № 14. ПЪРВООТКРИВАНЕ НА ЛИНИЯТА „СОФИЯ-РОМАН“

При Гарата.
Près de la gare.

Поздравъ отъ София.
Salutation de Sophia.

П. Д. Г. 29.

1150f Възпоменателна пощенска картичка „По случай посрещането на Н. В. Петър I-ий, Кр. Сръбскии“ в София. • Издание „Е. Алакай – Русе“, 1904 година.

Commemorative postcard 'On the occasion of the welcoming of HRH Peter Ist, King of Serbia' in Sofia. • Publication: E. Alakai – Ruse, 1904.

1151f Възпоменателна пощенска картичка по случай посрещането на Н. В. Румънския Край Карол I от Н. В. Княз Фердинанд I в град Русе през 1902 година. • Издание „М. Камертман – Рустичоук“.

Commemorative postcard on the occasion of the welcoming of Ruse of HRH King Carol I of Romania by HRH Knyaz Ferdinand I, in 1902. • Publication: M. Kamermann – Roustchouk.

1152, 1153f Две възпоменателни хромофотографни пощенски картички с портрети на Великия Княз Александър Михайлович и Н. В. Княз Фердинанд I по случай срещата им в Евксиноград през 1901 година. Вдясно: изображение на ескадририя броненосец „Ростислав“, който командир е бил Великият Княз. • Препечатването затегено; Издание Д. М. Златев.

Two commemorative chromolithographic postcards with portraits of the Great Knyaz Alexander Mikhailovich and HRH Knyaz Ferdinand I on the occasion of their meeting in Evxinograd in 1901. To the right: the Russian battleship 'Rostislav', commanded by the Great Knyaz. • Reprinting reserved; Publication: D.M. Zlatov.

1154f Юбилейна хромофотографна пощенска картичка „за спомени на 25 годишнината от освобождението“ (1877-1902) и освещаването на Руския храм-паметник „Рождество Христово“ край село Шунка на 27 септември 1902 година.

Jubilee chromolithographic postcard 'to commemorate the 25th anniversary of the Liberation' (1877-1902) and the consecration of the Russian Memorial Temple, The Birth of Christ, near the village of Shipka on 27 September 1902.

1885 През 1908 година в Градската градина е издигната просторна буюежажна сграда (павилион) в стил „Сецесион“ с красиво оформени в едни стил салони. За тази творба архитект Наум Торбов (проектирал и Градските хали) получава награда лично от Цар Фердинанд I. В сградата собственикът на извесната бирария „Червен рак“ Морис Рат открива представителен ресторант. След Първата световна война френско дружество организира хазартни игри и рулетка и софийци започват да я наричат Градско казино. В него се устройват вечеринки и нововодини баловете, а в салоните – изложби на български и чуждестранни художници. Чести гости тук са Елин Пелин, Александър Балабанов, Георги Райчев, Йосиф Хербст, Теодор Траянов, Александър Божинев, Димитър Бояджиев. • Оригинални фотографии, около 1918 година.

In 1908, in the City Garden, a spacious two-storey pavilion was built in the Secession style with beautifully designed salons in the same style. For this work, Architect Naum Torbov (who also designed the City Market Hall) personally received an award from Tsar Ferdinand I. In this building, the owner of the famous 'Red Crab' alehouse, Moritz Ratt, opened a luxurious restaurant. After the First World War, a French company organised gambling and roulette, and Sofianites began calling it the City Casino. Soirées and Christmas balls were organised there and, in the salons, exhibitions of Bulgarian and foreign artists. Frequent guests there were: Elin Pelin, Alexander Balabanov, Georgi Raichev, Joseph Herbst, Teodor Trayanov, Alexander Bozhinov, and Dimitar Boyadzhiev. • Original photograph, circa 1918.

1886 Меню на „Градска-ресторант и тансинг“ ГРАДСКО КАЗИНО.
Menu of the 'Garden restaurant and dancing hall CITY CASINO'.

1887 Рекламна пощенска картичка на „Комитетът на артистите художници и писатели“ за „Карнавална венецианска вечер“, въ полза на сираците от войната, на 12.11.1914 година в Софийското градско казино.“ • Художник Стефан Баджов.
Promotional postcard of the 'Committee of the artists, painters and writers' for a 'Venetian carnival evening for the benefit of the orphans from the War, on 12.11.1914 at the Sofia City Casino'. • Artist: Stefan Badjov.

Тодоръ Хр. Факировъ Фотографъ
София

1431 "Шествието на Вратчанските юнаци" пред паметника на Васил Левски. Трети юнашки събор 27, 28, 29 юни 1904 година.
• "Тодоръ Хр. Факировъ Фотографъ, София", стереофотография.
The procession of the Vratschanski Yunaks [Vratsa Yunaks] in front of the Vasil Levski Monument.
Third Yunak Convention, 27, 28 and 29 June 1904.
• Todor Hr. Fakirov Photographer, Sofia, stereo photograph.

1432[Запалването на Васил Левски, 1873 година. Пощенска картичка от серията "Турските жестокости в България". Художник Петър Морозов (1880-1951), 1898 година. • Издание: N. P. 981a, около 1901.
The capture of Vasil Levski, 1873. Postcard from the series 'The Turkish Atrocities in Bulgaria'. Artist Petar Morozov (1880-1951), 1898.
• Publication: N.P. 981a, circa 1901.

1433[Христо Ботев. • Оригинална фотография „Сава, Филиппопол“.
Hristo Botev. • Original photograph: Cava, Philippopol.

1434[Възпоменателна пощенска картичка за Христо Ботев. • Издание: Т. Икономов-София. Репродукция забранена.
Commemorative postcard of Hristo Botev.
• Publication: T. Ikonimov-Sofia. Reproduction prohibited.

